

बुद्धियोगः। सामर्थ्यम्। निर्गतः। इति माध-
टीकादृतवेजयन्ती। प्रत्युपकारः। विनिमयः।
यथा, माधे। १। ५०।

“समुत्पिपन् यः पृथिवीभूताम्बरं
नरप्रदानस्य चकार शूलिनः।

नवतुषाराद्रिसुतासम्भ्रम-
खर्ययहाश्चेषुखेन निष्कयम्॥”

(विक्रयः। यथा, शङ्खः। ६। ४६।

“न निष्कयविसर्गाभ्यां भर्तृभार्या विमुच्यते॥”)

निष्क्रान्तः, चि, (नि + क्त + क्तः।) निर्गतः।

यथा, मार्कण्डेये। ८७। ५।

“भुजुटीकुटिलात्तात्वा ललाटफलकाद्दहतम्।

काली करालवदना विनिष्क्रान्तासिपाश्विनी॥”

(यथाच, महाभारते। १३। २। ४५।

“निष्क्रान्ते मयि कल्याणि तथा सन्निहितेऽनघे।

नातिथिस्तेऽवमन्तायः प्रमाणं यदाहं तव॥”)

निष्क्रियं, क्री, (निर्गता क्रिया यस्य।) ब्रह्म।

यथा, वेदान्तसूत्रभाष्यम्।

“निष्क्रियं निर्गुणं शान्तं निरपेक्षं निरञ्जनम्॥”

क्रियाशून्ये, चि। यथा, कश्चिन्।

“बन्धनाय यदि सन्ति बहूनि

प्रेमरञ्जितवन्धनमनस्य।

दासभेदनिपुणोऽपि ब्रह्मि-

निष्क्रियो भवति पञ्चजनवहः॥”

निष्क्रायः, पुं, (निःस्वतः कायो यत्र।) मांसादि-

कायः। भोज इति भाषा। तत्पण्यायः।

रसकः २। इति हेमचन्द्रः। ३। ७७॥

निष्ठाः, पुं, (वर्णाश्रमादिभ्यो निर्गतः। नि +

“अययात् ळप्।” ४। २। १००॥ इत्यस्य

“निचो गते।” इति वार्तिकोक्त्या ळप्।

“इक्षांतादौ तद्धिते।” ८। ३। १०१। इति

बलम्।) स्त्री, (निष्ठातिविशेषः। इति हेमचन्द्रः।

५। ५६८॥ (पुत्रादिः। इति महीधरः। यथा,

वाजसनेयसंहितायाम्। ५। २३।

“यं मे निष्ठो-यममात्रो निचक्षान॥”

“छे स्त्र्ये शब्दसंघातयोः। नितरां स्थायति

संघातरूपेण सङ्घर्षते इति निष्ठाः। यदा,

निर्गत्य शरीरात् स्थायति विस्तीर्णो भवतीति

निष्ठाः पुत्रादिः। यदा, निर्गतो वर्णाश्रमेभ्यो

निष्ठाश्चक्षाणादिः। निचो गते इति वार्तिकेन

निच उपसर्गाद्गतार्थे ळप् इति काशिका-

याम्।” इति तत्र वेददीपः।)

निष्ठा, चि, (नितरां तिष्ठतीति। नि + स्था +

कः।) स्थितः। नितिष्ठतीति स्थाघातेऽप्रत्यय-

नियमः॥

निष्ठा, स्त्री, (नितरां तिष्ठतीति। नि + स्था +

“जातस्योपसर्गः।” ३। १। १३५। इति कः।

“उपसर्गादिति।” ८। ३। ६५। इति बलम्

ततश्चाप्।) निष्पत्तिः। नाशः। (यथा, भाग-

वते। ५। १२। ८।

“यदा क्षितादेव चराचरस्य

विदाम निष्ठा प्रभवश्च निवृत्त्यम्॥”)

अन्तः। निर्वहणम्। इत्यमरः। ३। ६। ४०॥

याचना। इति मेदिनी। ठे, ६॥ क्तवत्

प्रत्ययौ। इति कविकल्पद्रुमटीकायां दुर्गादायः॥

(यथा, “क्तवत् निष्ठा। १। १। २६। एतौ

निष्ठसंज्ञौ स्तः।” इति सिद्धान्तकौमुदीः॥

धर्मादौ श्रद्धा। यथा,—

“निष्ठया हि प्रतिष्ठा स्यादनिष्ठस्य कुतः कुलम्।

शक्नोति नैष्ठिकः स्त्रीयं धर्मं जातुं न चेततः॥

एकस्य देवस्य विहाय मन्त्र-

मेकं परचेद्व्रजतेऽपि तस्य।

तदा भवेन्मन्दुरनैष्ठिकत्वा-

मिष्ठाविहीनस्य न कापि सिद्धिः॥”

इति वैदिकुलतत्त्वे भरतमहर्षिकः॥

प्राप्तम्। यथा,—

“भगवन्तं हरिं प्राप्यो न भजन्त्यात्मवित्तमाः।

तेषामशान्तकामानां का निष्ठा विजितात्म-

नाम्॥”)

इति श्रीभागवतैकादशस्कन्धपञ्चमाध्यायश्लोक-

टीकायाख्यायां श्रीधरस्वामी॥ (नि + स्था +

क्तिप्। स्थितिः। यथा, ऋग्वेदे। ३। ३१। १०।

“जाते निष्ठामदधुर्गोष्ठं वीरान्॥”

“निष्ठां पूर्वं यथास्थितिम्।” इति सायनः॥)

निष्ठानं, स्त्री, (नि + स्था + कर्णे ल्युट्।) अञ्ज-

नम्। इत्यमरः। ३। ३। ११५॥ (यथा,

रामायणे। २। ६१। ६७।

“आज्ञेष्वापि च वाराहेर्निष्ठानवरसञ्चये।

फलनिर्वाहसंघितैः क्षपेर्गन्धर्वसन्वितैः॥”)

निष्ठितं, चि, (नि + णा + क्तः।) नितरां स्थितम्।

यथा, भागवते। २। ७। ३६।

“देवद्विषां निगमवर्त्मनि निष्ठितानां

पूर्वभर्मेयेन विहिताभिरदक्षगर्भिः।

लोकान् प्रतां भतिविमोहमतिप्रलोभं

वैशं विधातुं बहुभाष्यत औपधर्म्यम्॥”

“देवद्विषां हेतूनां निष्ठितानां नितरां स्थिता-

नाम्।” इति श्रीधरस्वामी॥ (निष्ठा जाता-

स्थितिः। तारकादिलादित्।) निष्ठाविशिष्टः।

निष्चयेन स्थितश्च॥ (सन्धक्शता। यथा,

रामायणे। १। १। १४४।

“रक्षिता स्वस्य धर्मस्य ह्यनस्य च रक्षिता।

वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञो धनुर्वेदे च निष्ठितः॥”)

निष्ठीवः, पुं, (नि + छि + भावे घञ्। पृषोदरा-

द्विलात् दीर्घः।) निष्ठीवनम्। इति हिरूप-

कोषः॥ (यथाह रामटः।

“निष्ठीवः पान्थतो यासादेकस्याश्चो निमी-

खनम्॥”)

निष्ठीवनं, स्त्री, (नि + छि + भावे ल्युट्। छिड-

सिद्धौल्युटि दीर्घो वेति स्वामी। पृषोदरादि-

त्वादिति सुकटः।) श्लेष्मादीनां मुखेन वमनम्।

ह्येव इति युयु इति च भाषा। तत्पण्यायः।

निष्ठेवः २ निष्ठूतिः ३ निष्ठेवनम् ४ इत्यमरः।

३। २। ६८॥ निष्ठेवा ५। निष्ठेवम् ६। इति

तट्टीका॥ (यथा, मार्कण्डेयपुराणे। ३४। ७०।

“सुतेऽवलीढे वान्मे च तथा निष्ठीवनादिषु।

कुर्यादाचमनं स्रग्गं गोष्ठस्थाकंदशनम्॥”)

निष्ठुरं, चि, (नि + स्था + मङ्गुरादयश्चेति उरच्।)

पुरुषम्। कठिनम्। इत्यमरः। ३। १। ७६॥

(यथा, माधे। ५। ६६।

“जज्ञे जनेर्मङ्गुलितासमनाददाने

संरब्धहस्तिपकानिष्ठुरणोदनाभिः॥”)

निष्ठूतं, चि, (नि + छि + क्तः। “च्छोः श्रूडिति।”

६। ४। १६। इत्युट्।) क्षिप्तम्। इत्यमरः।

३। १। ८७॥

निष्ठूतिः, स्त्री, (नि + छि + क्तिन्। “च्छोः

श्रूडिति।” ६। ४। १६। इत्युट्।) निष्ठीवनम्।

इत्यमरः। ३। २। ३८॥

निष्ठेवः, चि, (नि + छि + घञ्।) निष्ठीवनम्।

इत्यमरः। ३। २। ३८॥

निष्ठेवनं, स्त्री, (नि + छि + भावे ल्युट्।) निष्ठी-

वनम्। इत्यमरः। ३। २। ३८॥

निष्ठातः, चि, (नितरां स्थाति स्मेति। नि +

क्ता + क्तः। “निनदीभ्यां स्थातिः कौशुणे।”

८। ३। ८६। इति बलम्।) विश्वः। निपुणः।

इत्यमरः। ३। १। ४०॥ (यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने

हृत्तोयेऽध्याये।

“यस्तु कर्मसु निष्ठातो धाट्यां च्छात्रवह्निभूतः।

स सत्सु पूर्वां नाप्नोति वधश्चाहति राजतः॥”)

पारं गतः। यथा, भागवते १। ४। २१।

“वेदश्रम्यायन एवेको निष्ठातो यजुषासुत॥”

निष्पत्तिः, चि, (नितरां पक्तम्।) अतिपक्वञ्जन-

दृशन्त्यादि। इति भरतः॥ तत्पण्यायः।

कथितम् २। इत्यमरः। ३। १। ६५॥ पक्वता-

शून्यश्च॥

निष्पत्ताध्वजः, पुं स्त्री, राज्ञां पताकाशून्यदृष्ट-

विशेषः। इति युक्तिकल्पतरुः॥ तद्विवरणं ध्वज-

शब्दे द्रष्टव्यम्॥

निष्पत्तिः, स्त्री, (नि + पद + क्तिन्।) समाप्तिः।

सिद्धिः। यथा,—

“क्रियायाः परिनिष्पत्तिर्देहापारादनन्तरम्।

विवक्षते यदा तत्र करणत्वं तदा स्मृतम्॥”

इति रामतर्कवागीशप्रहृतकारिका॥

(नादस्यावस्थाविशेषः। यथा, हठयोगप्रदी-

पिकायाम्। ४। ६६।

“आरम्भश्च घटश्चैव तथा परिचयोऽपि च।

निष्पत्तिः सर्वयोगेषु स्यादवस्थाचतुष्टयम्॥”

तथा, तन्त्रेव। ४। ७६।

“रुद्रग्रन्थिं यदा भित्वा सर्वस्वीकृतगतोऽनिलः।

निष्पत्तौ वेणवः श्रूयः कण्ठलोकाकणो भवेत्॥”)

निष्पत्ताकृतिः, स्त्री, (निष्पत्ति + क्त + भावे क्तिन् +

ङाच्।) सपत्ताकृतिः। अत्यन्तपीडा। इति

हेमचन्द्रः। ६। ८॥

निष्पत्तिका, स्त्री, (निष्पत्तिमस्या अस्तीति। ठ्।)

करैरुत्थः। इति राजनिर्घण्टः॥

निष्पदयानं, स्त्री, (निष्पदं पदरहितं यानम्।)

पदरहितवाहनम्। तच्च गौकादिकम्। इति